Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 143 (2145) ♦ Четвер, 5 серпня 1999 року ♦ Ціна договірна

Спочатку була сімка

Державні пакети акцій енергетичних компаній України продаватимуть на конкурсній основі. Це передбачено Указом Президента Л. Кучми «Про деякі питання приватизації об'єктів електроенергетичного комплексу» № 944/99 від 2 серпня.

Кабмін і Фонд держмайна, які ініціювали документ, вважають, що відтак будуть створені сприятливі умови для залучення інвестицій у енергетичну галузь. Пакети акцій енергогенеруючих компаній продадуть стратегічним інвесторам на некомерційному конкурсі із взаємними гарантіями виконання зобов'язань як інвестора, так і держави.

Нагадуємо, що уряд призупинив приватизацію у енергетиці влітку 1998 року. До цього часу держава втратила контрольні пакети акцій 7 із 25 обласних енергокомпаній.

Іншим указом № 943/99 від 2 серпня Президент утворив підпорядковані Міненерго три державні департаменти —з питань електроенергетики, з питань ядерної енергетики, департамент нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України.

Була б честь, а кодекс знайдеться

Слова Президента України Леоніда Кучми про те, що до нього не надходило офіційне запрошення до підписання угоди про чесні вибори, не відповідають дійсності, — запевнив журналістів голова Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради із забезпечення виборчих прав громадян під час президентських виборів Олександр Єльяшкевич. Депутат зачитав текст запрошення Л. Кучмі, яке 22 липня фельдзв'язком було відправлено комісією за № 001/22962-01.

(Закінчення на 2-й стор.).

Борги

Бомбардувальник — як нерозмінний рубль. Сплатить усі рахунки

Україна цілком може передати Росії стратегічні бомбардувальники ТУ-160 у рахунок боргів за газ. І це не буде суперечити укладеному Договору про обмеження стратегічного наступального озброєння СНО. Про це заявив на брифінгу перший заступник міністра закордонних справ Олександр Чалий.

Україна нині має 19 бомбардувальників ТУ-160 і 21 —ТУ-95МС. Ще раніше було ухвалено рішення про ліквідацію цих 40 стратегічних авіаційних комплексів. На це Сполучені Штати, відповідно до зобов'язань за договором СНО, виділять 8 мільйонів доларів.

(Закінчення на 6-й стор.).

5 серпня

✔ 1899 р. Сто років від дня народження Б. Д. Антоненка-Давидовича.

✔ 1919 р. Створено Революційно-повстанську армію України на чолі з Нестором Махном.

✔ 1923 р., серпень. У Москві відбулися гастролі Державної української хорової капели «Думка», які пройшли з великим успіхом.

✔ 1941 р. Розпочалася героїчна оборона Одеси.

! У номер

Іде коридором гривня

Курс гривні на міжбанківському ринку впритул наблизився до межі валютного коридора й становить 4,52—4,56 гривні за 1 долар. Верхня межа валютного коридора в будь-який момент може бути подолана, прокоментував ситуацію директор казначейства Укрінбанку Олександр Хмелевський.

На його думку, найближчим часом повільна девальвація гривні триватиме.

У той само час Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко наголошує, що інфляція за перші 6 місяців поточного року виявилася меншою за прогнозовані показники і це, зокрема, дозволило збільшити на 26% обсяг грошової маси у країні, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Обережно:

"телефонні пірати" поруч!

Звичайний телефон останніми роками нашим громадянам почав приносити чимало неприємностей. Користування засобами масової комунікації досить часто стає занадто дорогим задоволенням, адже вони нічим не захищені від різного роду піратства. Свідчення цього — численні скарги громадян.

Коли додому приходять фантастичні рахунки для сплати, у сім'ях, як правило, з'ясовують стосунки, що закінчується почасти викликами «швидких».

А коли вже так звані телефонні справи розглядалися в суді — доходило й до курйозів. Виявлялося, що старенька бабуся чи дідусь займалися сексом по телефону, замовляли аж у Мексиці якісь гороскопи тощо. Про це, мабуть, багато хто чув, та мало хто знає, як уникнути такої неприємності. **Тож читайте 6-у сторінку.**

Вартість пального:

✔ **Київ:**
А-76 — 2.20
(є не на всіх АЗС)
А-95 — 2.95—3.10

✔ **Запоріжжя:**
А-76 — 2.20—2.50
А-95 — 3.00—3.15
На узбіччях доріг побільшало приватних торгівців бензином марок А-92, рідше А-76.

✔ **Сімферополь:**
А-76 — 2.20
А-95 — 3.00

Пальне є на всіх заправках.

○ Витрати палива на вітчизняних ТЕС перевищують його надходження: Запорізька ТЕС працює з коліс, запас вугілля на ній лише 7,8 тонни.

○ З початку серпня у водоймах України потонуло 9 осіб.

○ В Ялті триває V Міжнародний конкурс «тихих» вин.

○ Прем'єр-міністр В. Пустовойтенко підтвердив намір України передати Росії стратегічні бомбардувальники Ту-160 і Ту-95МС у рахунок заборгованості за російський газ.

P.S.

Повільна девальвація гривні триватиме

99 Вибори

Як поскаржитися на ЦВК

При всьому критичному ставленні до судової системи Президент України вважає, що скарги й заяви з приводу роботи виборчих комісій мають розглядатися судами не нижче обласних і колегіально. Президент також відстоює право прокуратури вступати у розгляд судової справи шляхом внесення подання протесту на перегляд справи. З цих та деяких інших мотивів Президент України Леонід Кучма повернув до Верховної Ради для повторного розгляду прийнятий парламентом закон про внесення змін до Цивільно-процесуального кодексу. Він стосується норм, які регламентують процедуру розгляду скарг на дії ЦВК та інших виборчих комісій.

Ім'я нового Президента стане відоме через 24 години

Про це розповів учасникам наради-семінару для керівників облдержадміністрацій і секретаріатів обласних рад член ЦВК Микола Коваль. За його словами, нова комп'ютерна система «Вибори» дасть можливість миттєво отримувати інформацію з усіх 225 територіальних виборчих комісій.

Проте Центральна виборча комісія визначатиме результати голосування тільки на підставі затверджених за всіма правилами протоколів виборчих комісій.

Водночас Центральна виборча комісія рекомендувала включити до складу кожної територіальної виборчої комісії не менш як одного журналіста. Член ЦВК Олександр Нельга повідомив також, що «у кожному регіоні будуть сформовані спеціальні групи для контролю за дотриманням ЗМІ законодавства про вибори Президента». За його словами, до складу цих груп увійдуть представники кожної територіальної виборчої комісії, а також співробітники Національної ради з питань телебачення та радіомовлення, Держтелерадіо, Держкомінформполітики.

Претенденти хочуть стати кандидатами

У Верховному Суді України триває розгляд скарги претендента в кандидати на посаду Президента Юрія Кармазіна про визнання недійсним рішення ЦВК про порядок підрахунку голосів. Щоправда, на початку судового засідання він вніс доповнення до поданої скарги і запропонував відмінити постанову Центральної вибочої комісії і в частині, яка регламентує порядок збору підписів командами претендентів. Юрій Кармазін заявив про «цинізм ЦВК» і практику «подвійних стандартів» щодо різних кандидатів, а також про те, що «ЦВК узяла на себе повноваження Верховної Ради і Конституційного Суду, тлумачачи закони». Член Центральної виборчої комісії Віктор Алсуф'єв на судовому засіданні заявив, що постанова про порядок збирання підписів є «методичним матеріалом» до закону. І жоден претендент не оскаржив її.

Інший претендент, який також опротестовує рішення ЦВК про відмову в реєстрації кандидатом, Микола Габер повідомив агентству «Інтерфакс-Україна», що позитивне рішення Верховного Суду у справі Кармазіна дозволить автоматично зареєструвати тих шістьох претендентів, яким було відмовлено.

✔ Фотофакт

Лідер Всеукраїнського об'єднання «Відкрита політика», колишній голова Народно-демократичної партії Анатолій Матвієнко готується до старту велопробігу Київ — Батурин — Чигирин — Трахтемирів —Київ (містами, які в різний час були гетьманськими столицями), присвяченого Дню незалежності України. «Відкрита політика» є організатором пробігу.

Фото Сергія ВАСИЛЬЄВА (УНІАН).

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ

1 серпня 1999 року Центральна виборча комісія завершила такий важливий етап виборчої кампанії, як реєстрація кандидатів у Президенти України. Відповідно до частини п'ятої статті 28 Закону України «Про вибори Президента України» Комісія оприлюднює список кандидатів у Президенти України

Список кандидатів у Президенти України

ВІТРЕНКО Наталія Михайлівна	1951 року народження, член Прогресивної соціалістичної партії України, освіта вища, народний депутат України, проживає в м. Києві, висунута Прогресивною соціалістичною партією України
КОСТЕНКО Юрій Іванович	1951 року народження, член Народного Руху України, освіта вища, народний депутат України, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, проживає в м. Києві, висунутий зборами виборців у м. Києві
КУЧМА Леонід Данилович	1938 року народження, позапартійний, освіта вища, Президент України, проживає в м. Києві, висунутий зборами виборців у м. Києві
МАРЧУК Євген Кирилович	1941 року народження, позапартійний, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці, проживає в м. Києві, висунутий виборчим блоком партій «Наш Президент — Євген Марчук!» (Соціал-Демократичний союз, Християнсько-народний союз, Українська Республіканська партія, Українська селянська демократична партія)
МОРОЗ Олександр Олександрович	1944 року народження, член Соціалістичної партії України, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин, проживає в м. Києві, висунутий Соціалістичною партією України
ОЛІЙНИК Володимир Миколайович	1957 року народження, позапартійний, освіта вища, Черкаський міський голова, проживає в м. Черкасах, висунутий зборами виборців у м. Кіровограді
СИМОНЕНКО Петро Миколайович	1952 року народження, член Комуністичної партії України, освіта вища, народний депутат України, проживає в м. Києві, висунутий Комуністичною партією України
ТКАЧЕНКО Олександр Миколайович	1939 року народження, член Селянської партії України, освіта вища, Голова Верховної Ради України, проживає в м. Києві, висунутий Селянською партією України
УДОВЕНКО Геннадій Йосипович	1931 року народження, член Народного Руху України, освіта вища, народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин, проживає в м. Києві, висунутий Народним Рухом України

Була б честь, а кодекс знайдеться

(Початок на 1-й стор.).

23 липня адміністрація Президента отримала це запрошення, про що свідчить відповідна позначка. Заяви діючого Президента, розтиражовані підконтрольними йому ЗМІ, на думку О. Єльяшкевича, свідчать про дві речі: або Леоніда Даниловича не інформують про документи, які до нього надходять, або він свідомо перекручує факти.

Голова Тимчасової комісії нагадав, що саме він, а не хтось із кандидатів у Президенти був ініціатором підписання угоди. На зустріч 28 липня було запрошено всіх зареєстрованих на той час кандитатів у Президенти. Про це свідчили й іменні таблички навпроти відведеного для кожного місця. За словами О. Єльяшкевича, після цієї зустрічі, на якій угоду про чесні вибори підписали Є. Марчук, О. Мороз і О. Ткаченко, було направлено ще один лист до Л. Кучми: з текстом угоди і сподіванням, що той приєднається до неї.

«Дивною і незрозумілою» назвав О. Єльяшкевич реакцію Л. Кучми на факт підписання угоди про чесні вибори. Тим паче, що Президент сам звернувся до всіх кандидатів у Президенти з пропозицією зібратися разом і прийняти свого роду «кодекс честі» у передвиборній боротьбі. Про таку ініціативу Л. Кучми Тимчасова комісія дізналася вже після зустрічі з кандидатами з ... регіональної газети «Событие» за 29 липня, де вміщено матеріал «Ребята, давайте жить дружно». У ньому йдеться, що складовими «кодексу честі», на думку Президента, можуть стати «загальні пропозиції кандидатів до положень ЦВК, які повинні забезпечити суворе дотримання чинного законодавства під час організації та проведення виборчої кампанії». Чому ж тоді так негативно-бурхливо відреагував Леонід Данилович на зініційовану парламентською комісією угоду, якщо він сам двома руками за прийняття «кодексу честі»?

Звісно, право кожного кандидата — підписувати чи ні розроблену угоду про чесні вибори. О. Єльяшкевич не виключає, що хтось із кандидатів, коли зіткнеться з грубими порушеннями виборчого законодавства, ще приєднається до неї. Час підписання угоди не регламентовано. І годі нарікати на те, що, мовляв, немає відповідальності за порушення взятих зобов'язань. Найбільша відповідальність, на думку О. Єльяшкевича, — моральна. Найсерйознішим екзаменом є вибори, і якщо хтось із кандидатів не виконає свої зобов'язання, оцінку йому поставлять виборці.

Юліана ШЕВЧУК.

Пенсійна реформа не проситься, а кричить

У Комітеті ВР у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів опрацювали і підготували висновки щодо урядового законопроекту про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування.

Законопроект, зокрема, передбачає запровадження персоніфікованого обліку платників страхових внесків та призначення пенсій органами Пенсійного фонду.

Рекомендації парламентського комітету визначають низку невідкладних заходів, що їх мають здійснити Верховна Рада, Кабмін, місцеві органи для покращення соціального захисту пенсіонерів, інвалідів в оплаті житла, поверненні грошових заощаджень, медичному обслуговуванні.

На осінній сесії парламенту законопроект щодо пенсійної реформи чекає на невідкладне і непросте обговорення.

Прес-служба Верховної Ради України.

24 грн. 90 коп. — мінімальна пенсія. З 1 вересня

Її встановлено Законом «Про підвищення мінімального розміру пенсії», прийнятим парламентом 16 липня. Введено також виплату цільової грошової допомоги на проживання в розмірі до 21,1 грн. непрацездатним громадянам, щомісячний розмір пенсії котрих не досягає 46 грн.

Президент підписав закони «Про підвищення мінімального розміру пенсії», «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області», «Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування у зв'язку з впровадженням спеціального режиму інвестиційної діяльності на території пріоритетного розвитку в Луганській області» та «Про внесення змін до статті 3 Закону України «Про спеціальні економічні зони і спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області».

Підписано також закони «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів», «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з державного регулювання обігу дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння», а також «Про внесення змін до Кримінального кодексу України».

ЗАКОН УКРАЇНИ «Про джерела фінансування органів державної влади»

Стаття 1. Предмет регулювання цього Закону

Предметом регулювання цього Закону є фінансове забезпечення діяльності системи органів виконавчої влади (Кабінету Міністрів України, міністерств, комітетів, агентств, служб, адміністрацій, департаментів, комісій, управлінь, палат, фондів, інспекцій, бюро та інших центральних органів виконавчої влади і місцевих державних адміністрацій), Верховної Ради України та її апарату, Рахункової палати, Президента України, його адміністрації та інших консультативних і дорадчих органів Президента України, судів України, органів прокуратури України, а також інших органів державної влади (далі — органи державної влади).

Стаття 2. Бюджетне забезпечення органів державної влади

Органи державної влади здійснюють свою діяльність виключно за рахунок бюджетного фінансування в межах, передбачених Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік. Фінансування утворення, реорганізації та ліквідації органів державної влади здійснюється в межах коштів, передбачених на утримання органів державної влади Законом України про Державний бюджет України на відповідний рік або (у разі недостатності такого фінансування) після внесення відповідних змін до такого Закону.

Кошти на фінансування органу державної влади передбачаються у Державному бюджеті України окремим рядком.

Органи державної влади можуть отримувати додаткові кошти з місцевих бюджетів для виконання делегованих законами України повноважень органів місцевого самоврядування.

Стаття 3. Обмеження фінансування органів державної влади

Органам державної влади забороняється створювати позабюджетні фонди, мати позабюджетні спеціальні рахунки та використовувати кошти, одержані за здійснення функцій держави, що передбачають видачу дозволів (ліцензій), сертифікатів, посвідчень, проведення реєстрації та інших дій на платній основі, в будь-який інший спосіб, крім зарахування таких коштів до Державного бюджету України.

Стаття 4. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності одночасно з набранням чинності Законом України про Державний бюджет України на 2000 рік.

2. Кошти (донараховані і стягнені за результатами перевірок суми загальнодержавних податків і зборів (обов'язкових платежів), грошові стягнення за правопорушення (крім тих, що відповідно до законів України спрямовуються до місцевих бюджетів), кошти, одержані від реалізації конфіскованого майна, за видачу дозволів (ліцензій), митні збори тощо, які до набуття чинності цим Законом відповідно до законодавства України використовувалися на створення матеріально-технічної, інформаційної, науково-дослідної бази органів державної влади, а так само на будь-які інші цілі, в повному обсязі зараховуються з дня набрання чинності цим Законом до Державного бюджету України.

3. Визнати такими, що втратили чинність:

частину другу статті 6 Закону України «Про державну податкову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №6, ст.37; 1994 р., № 15, ст.84; 1998 р., № 29, ст.190);

статтю 13 Закону України «Про енергозбереження» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 30, ст.283);

частину четверту статті 19 Закону України «Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №21, ст.296);

друге речення частини десятої статті 25 Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №12, ст.81) в частині створення спеціальних позабюджетних фондів);

частину другу статті 3 та частину четверту статті 35 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994р., №27, ст.218);

частину третю статті 21 Закону України «Про карантин рослин» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №34, ст.352);

перше речення частини шостої статті 21 та частину шосту статті 31 Закону України «Про охорону праці» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №49, ст.668; 1996 р., №31, ст.145);

частину другу статті 23 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №30, ст.379; 1994 р., №1, ст.1);

частину четверту статті 3 Закону України «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., №46, ст.411);

частину п'яту статті 27 Закону України «Про рекламу» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №39, ст.181);

частину третю статті 24 Закону України «Про лікарські засоби» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №22, ст.86);

частину четверту статті 31 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №36, ст.164);

пункт «є» статті 48 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №41, ст.546; 1996 р., №15, ст.70);

абзац третій частини другої статті 33 Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №36, ст.531; 1997 р., №7, ст.56);

частину четверту статті 3 Закону України «Про відповідальність підприємств, установ та організацій за порушення законодавства про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №7, ст.58);

друге і третє речення частини другої статті 23 Закону України «Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., №8, ст.28);

частини четверту та п'яту статті 20 Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №35, ст.358);

частину третю статті 46 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., №24, ст.207);

статтю 80 та частину третю статті 94 Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., №16, ст.203);

частину п'яту статті 8 Декрету Кабінету Міністрів України «Про державний нагляд за додержанням стандартів, норм і правил та відповідальність за їх порушення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №23, ст.247).

4. До приведення законодавства у відповідність із Законом України «Про джерела фінансування органів державної влади» нормативно-правові акти України застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дати набрання чинності цим Законом:

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із Законом України «Про джерела фінансування органів державної влади»;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування органами виконавчої влади прийнятих ними нормативно-правових актів, що не відповідають цьому Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 30 червня 1999 року.
№ 783-XIV.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Є, але немає

Скоро п'ять місяців, як інформаційна сфера України позбавлена притоку свіжої сили

Не хочеться критикувати Олега Бая, голову Державного комітету інформаційної політики України. Оскільки добре розумію, що не він визначає напрями, форми і зміст діяльності підвладного йому відомства.

Хоча важко говорити про діяльність, швидше має йтися про бездіяльність, форми якої досить оригінальні.

От, наприклад. Газета «Роден край», додаток болгарською мовою до «Голосу України», змінила одного із засновників і, відповідно, подала документи на перереєстрацію. Відповідь була в стилі великомудрих чиновників: «Розгляд вашої заяви від 08.06.1999 р. про державну перереєстрацію друкованого засобу масової інформації газети «Роден край» призупиняється до утворення Держкомінформполітики, якому документи будуть передані за актом».

Звертають на себе увагу дві обставини.

Перша. Відповідь надійшла на заготовленому бланку, куди вписуються лише дата і назва газети чи журналу. Тобто міністерство чи комітет налаштовані довго передавати документи «за актом».

Друга. Це дата відповіді: 23.06.1999 р. Нагадаємо, що указ про ліквідацію Міністерства інформації і утворення Держкомінформполітики був виданий ще у березні ц. р. Отож скоро п'ять місяців, як інформаційна сфера України позбавлена притоку свіжої сили. Не думаю, що в такий спосіб свідомо і з власного бажання діє Олег Бай. Однак на практиці це має саме такий вигляд. Інакше як розцінювати відповідь Держкомінформполітики на лист «Голосу України» з проханням пояснити причини фактичного припинення виконання обов'язків з легітимізації нових газет. Ось що пише пан Бай: «... після визначення відповідною постановою Кабінету Міністрів України реєстраційного органу друкованих засобів масової інформації із загальнодержавною, регіональною та зарубіжною сферою розповсюдження та затвердження Положення про Державний комітет інформаційної політики України реєстрацію буде поновлено. **(До речі, в цьому випадку наші керманичі діяли, як завжди: спочатку зруйнували, а потім гадають, що робити з усім тим безладом. Те саме і з країною відбувається. — А. Ф.)**

Що стосується відділу державної реєстрації та статистики засобів масової інформації, то він є структурним підрозділом Управління Міністерства інформації України і неправомочний здійснювати будь-які функції самостійно». Ви щось зрозуміли? Здається, ніхто нічого не збирається реєструвати. У всякому разі, найближчим часом.

Це випливає з того, що не існує Держкомінформполітики, оскільки не існує Положення про нього. З другого боку, комітет ніби є, бо офіційні листи за підписом «голова комітету О. Бай» розсилає регулярно. Наприклад, цитований вище документ надійшов до редакції «Голосу України» за № 4/351 від 27.07.99 р.

До числа фантомів, очевидно, треба зарахувати і відділ державної реєстрації та статистики засобів масової інформації. Адже, як повідомляє пан Бай, він є структурним підрозділом управління міністерства, якого вже немає. Цікаво, чи не так? Гра в «є», коли «немає», і «немає», бо «є», будь-кому заморочить голову. Але підсумок від того не змінюється. Реєстрація-перереєстрація друкованих ЗМІ не відбувається.

На думку спадає одвічне запитання: кому це вигідно?

У пам'яті зринає, що незадовго до ліквідації Міністерства інформації діючий Президент висловився якось про те, що треба впорядкувати реєстрацію друкованих ЗМІ. Бо під президентські вибори засновують газети, використовують їх в агітаційній кампанії, а потім вони зникають.

Анатолій ФЕДОРІВ.

Відкритий лист депутатської фракції «Лівий центр» до Президента України Леоніда Кучми

Пане Президенте!

14 липня 1999 року Ваш прес-секретар Олександр Мартиненко розповсюдив заяву, в якій містилися некоректні вислови на адресу народного депутата України Олександра Мороза. Саме таким дивним чином, ображаючи Вашого суперника у виборчій кампанії, Ваш підлеглий спробував переконати український народ, що Ви, Леоніде Даниловичу, не зустрічалися з Павлом Лазаренком напередодні його безперешкодної втечі за кордон.

Переконані, що поливання брудом політичних суперників і використання в офіційних повідомленнях вуличного жаргону не роблять честі ні прес-секретарю Президента України, ні самому главі держави.

На нашу думку, громадяни України зацікавлені в тому, щоб особисто від Вас отримати відповідь про Ваші переговори з екс-прем'єром Павлом Лазаренком і московським олігархом Борисом Березовським. Оскільки навіть такого довіреного прес-секретаря, як Олександр Мартиненко, на подібні зустрічі «без краваток» не запрошують.

На жаль, це вже не перший випадок, коли Ваші підлеглі змушені виправдовуватися за Ваші вчинки.

Згадаймо хоча б минулорічну історію з приватизацією Вами і Вашою родиною (до речі, разом з родиною Лазаренків) службової квартири по вулиці Десятинній, 10 загальною площею 350 кв. м. Про це повідомили всі опозиційні газети України. Тоді Ви, як завжди, сором'язливо промовчали, примусивши главу Вашої адміністрації заявити, що ні Ви, ні Ваша дружина не мають жодного відношення до цієї квартири. Лише через півтора року, подавши декларацію про доходи як кандидат у Президенти, Ви таки зізналися, що приватизували це розкішне житло.

Леоніде Даниловичу!

Вважаємо, що політик, особливо якщо він претендує на найвищу посаду в державі, повинен мати мужність особисто відповідати за свої вчинки, а не ховатися за спини підлеглих, штовхаючи їх на поширення неправди.

Досі лишаються без відповіді запитання, які Вам ставили народні депутати під час розгляду «справи Лазаренка» у Верховній Раді України:

1. За які заслуги Ви нагородили Павла Лазаренка найвищою президентською відзнакою — орденом Ярослава Мудрого?

2. За які заслуги Ви поселили Павла Лазаренка в сусідній квартирі свого будинку по вулиці Десятинній, 10?

3. Чому Ви звільнили Павла Лазаренка з посади Прем'єр-міністра за станом здоров'я, а не через незадовільну роботу чи, як тепер стверджує Генеральна прокуратура, за відкриття закордонних валютних рахунків?

4. Чому в «справі Лазаренка» відсутні будь-які згадки про зловживання на газовому ринку України?

5. Чому після звільнення Лазаренка з посади Ви зберегли схему розкрадання народних грошей через махінації газових трейдерів, тільки замінили одних трейдерів на інших?

Ми не тішимо себе надією, що Ви дасте громадянам України відповіді на ці запитання. Так само, як і не визнаєте переговорів з Павлом Лазаренком напередодні його санкціонованого від'їзду.

Але ми переконані, що після обрання нового Президента України Вам, позбавленому президентської недоторканності, доведеться надати ці відповіді правоохоронним органам.

Уповноважена особа депутатської фракції блоку Соціалістичної та Селянської партій України «Лівий центр» народний депутат України Ніна ПОКОТИЛО.

Хроніка. Факти. Події

✔ Київ

Бомбардувальник — як нерозмінний рубль. Сплатить усі рахунки

Україна цілком може передати Росії стратегічні бомбардувальники ТУ-160 у рахунок боргів за газ. І це не буде суперечити укладеному Договору про обмеження стратегічного наступального озброєння СНО. Про це заявив на брифінгу перший заступник міністра закордонних справ Олександр Чалий.

Україна нині має 19 бомбардувальників ТУ-160 і 21 —ТУ-95МС. Ще раніше було ухвалено рішення про ліквідацію цих 40 стратегічних авіаційних комплексів. На це Сполучені Штати, відповідно до зобов'язань за договором СНО, виділять 8 мільйонів доларів. З іншого боку, пропонувалося переобладнати кілька авіаційних комплексів для космічних потреб. Тепер вважається, що Україні вистачить бомбардувальників і для можливого розрахунку за газ із Росією, і для переобладнання з метою космічних запусків, і (що залишиться) для ліквідації згідно з умовами СНО.

Хоча О. Чалий зауважив, що питання про передання ТУ-160 Росії має вирішувати уряд і Міністерство оборони України. За кілька днів до цього міністр оборони Олександр Кузьмук заявив, що ідея про розрахунок бомбардувальниками за борги перед Москвою — не більш як інсинуації журналістів. Питання про передання ТУ-160 широко обговорювалося в російській та українській пресі після візиту в Київ прем'єра РФ Сергія Степашина. Саме під час цього візиту росіяни висловили свою зацікавленість ТУ-160.

Борг за енергоносії перед РФ становить 1 мільярд доларів (або 1,8 мільярда, якщо враховувати борги комерційних структур). Ціна ТУ-160 залишається таємницею. Російські джерела називають 25 мільйонів доларів за кожен, проте раніше О. Кузьмук зазначав, що ця цифра значно вища. Він також зауважував, що в будь-якому разі Росії може бути передано не більш як десять літаків, бо Москва просто не має коштів на утримання їх більшої кількості. До речі, Україна на утримання 40 авіаційних комплексів витрачає 1,3 мільйона доларів щороку.

Ця історія нагадує народну мудрість про двох зайців. Хоч би нам самим не залишитися з носом. Як уже не раз бувало.

✔ Афіни

На два тижні до Еллади

35 українських дітей, батьки яких загинули внаслідок трагічних випадків на шахтах Донецької області, поїдуть на відпочинок до Греції. Цю акцію проводить грецький уряд, який бере на себе всі витрати. Як повідомили у посольстві Греції, вони хочуть підтримати родини загиблих українських шахтарів і пом'якшити біль маленьких дітей, пропонуючи їм декілька безтурботних і радісних тижнів.

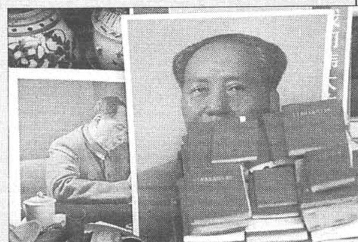
✔ Приштина

Серби й албанці помінялися місцями

Міжнародні правозахисні організації звинуватили косовських албанців у кампанії насильства і залякування сербської та циганської меншин у Косово. Вони заявляють, що з часу виведення югославських військ у червні десятки сербів стали жертвами актів помсти — їх убивали, викрадали, били або грабували. Ці події показали неефективність спроби НАТО підтримати мир і припинити насильство в Косово. Багато хто з оглядачів закликає до термінового розміщення в Косово міжнародних поліцейських сил.

✔ Фотофакт

Портрети і книжки Мао Цзедуна, засновника Китайської Народної Республіки, виставлено в місцевому антикварному магазині. Особливу популярність вони мають серед туристів зі США та Європи. Але останнім часом ними зацікавилися й тайванці.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Реальне партнерство — поки що в майбутньому

Ринок Азії, який надзвичайно стрімко розвивається, останніми роками пережив не тільки злети, а й падіння. Однак перспективність свою для України не втратив. Адже, на відміну від європейського або американського, азійський ринок надає значно більше можливостей для просування наших товарів. Саме тому Україна боїться його втрачати, навіть якщо для збереження своєї економічної «присутності» в регіоні країн АСЕАН доводиться переборювати чималі труднощі. Про це розповів гість редакції — Ігор ЛИТВИН — колишній Надзвичайний і Повноважний Посол України в Індонезії, а нині новопризначений посол у КНР.

— Наскільки фінансова криза в Азії зруйнувала наші економічні відносини з Індонезією?

— Нинішні обсяги двосторонньої торгівлі, звичайно, не влаштовують обидві сторони. Хоча динаміка товарообороту має тенденцію до зростання. 1997 рік дозволив нам вийти на рівень у 110 мільйонів доларів двосторонньої торгівлі з позитивним сальдо на користь України.

Але після початку кризи в Азії в 1997 році індонезійська сторона була неспроможна сплачувати чимало рахунків, передбачених укладеними контрактами. У результаті товарооборот зменшився, хоча й не набагато, — приблизно до 100 мільйонів доларів. Точну динаміку товарообороту продемонструвати важко, адже до 1997 року Україна взагалі не була визначена окремим рядком у статистичних матеріалах Індонезії.

Нині економічна ситуація в Індонезії поступово стабілізується. За підрахунками зарубіжних економічних експертів, країні знадобиться від 2 до 4 років, щоб відновити свої позиції на світовому ринку. Звичайно, за умови проведення всього комплексу економічних реформ, які є умовами отримання величезних кредитів МВФ. Розміри цих кредитів, а також коштів, наданих на двосторонній основі іншими країнами-партнерами, становить близько 46 мільярдів доларів.

— Яка структура товарообороту?

— Ми маємо в рамках нашого позитивного сальдо близько 32 товарних позицій. Це насамперед метал і металоконструкції, хімічна продукція, включаючи добрива, продукція машинобудування. Імпорт традиційний — тобто те, що виробляється в Індонезії для потреб нашої харчової і легкої промисловості. Це пальмова олія, каучук, кокос, кокосова олія, морепродукти, готовий одяг.

— Вважається, що на індонезійському ринку є значна потреба в українській військовій техніці і зброї...

— Справді, є активні контакти у військово-технічній галузі. Техніка, яка закуповувалася на оснащення індонезійської армії ще за радянських часів, нині потребує модернізації, заміни і ремонту. Нині Україна надає насамперед ці послуги, але дещо і продає з нової техніки для бронетанкових сил, авіації.

— Чи настільки активні контакти у нас і з іншими країнами АСЕАН?

— З 1997 року наше посольство фактично розповсюдило свої функції на весь регіон: Малайзію, Філіппіни, Сингапур, Таїланд. Тоді загальний товарооборот з цими державами АСЕАН становив близько 400 мільйонів.

Але потім розпочалися антидемпінгові розслідування щодо української металопродукції на Філіппінах, у Таїланді, Індонезії. Це завдало значних збитків. Потім — криза в Азії. В результаті товарооборот з цими державами зменшився на третину. Звичайно, це все передбачувані речі. Зараз ми вишукуємо нові форми задіяння економічних важелів, зміцнення нашої співпраці.

— І якими будуть ці нові форми?

— Наприклад, диверсифікація товарних позицій товарообороту. Робота із залучення інвестицій з метою створення спільних підприємств. Розширення ринку послуг. Створення технологічно наукоємних спільних виробництв. В Україні останнім часом є значні здобутки у науці, зокрема, діють такі високотехнологічні проекти, як «Морський старт», будівництво літака Ан-70. Все це може зацікавити людей в тому регіоні. Також важливо розширення туристичного бізнесу.

Україна вже не "терра інкогніта" для країн цього регіону, але ще не стала реальним партнером. Усе це в майбутньому. І наше посольство повністю свідоме того, що від н шої праці залежить дуже багат. Зокрема, ми проводимо роботу з розповсюдження елементарної інформації про Україну, наприклад, семінари про бізнесові можливості України. Без такої інформації навряд чи хтось поїде в Україну на власний ризик.

Також триває робота із залучення інвестицій таких країн, як Сингапур, який найменше постраждав від азійської кризи. Таїланд також зацікавлений в інвестуванні, Малайзія може бути дуже перспективним партнером, оскільки технологічний рівень економіки цієї країни досить високий. Треба сказати, що професіонали про Україну знають багато. Але, на мою думку, економічну присутність України в регіоні слід зміцнювати не одиничними, а частими акціями.

— Певно, цей принцип можна поширити й на інші країни Азії. Для вас призначили Надзвичайним Повноважним Послом України Китаї. З якими планами ви поїдете в цю країну?

— Плани грандіозні, адже ця держава є предметом нашої максимальної уваги в Азії. Не ображаючи інші країни, скажу, що КНР — найбільший азіатський партнер і входить у першу п'ятірку торговельних партнерів України. Роботи дуже багато: слід вивести українсько-китайське співробітництво на рівень, який відповідав би потенціалам двох держав. І насамперед ідеться про ефективну торговельно-економічну співпрацю.

Надія БЕДРИЧУК.

Грузія виходить у космос

Космічний корабель «Прогрес М-42» доставив на російську орбітальну станцію «Мир» створену компанією «Політехнічний інтелект Грузії» великогабаритну конструкцію, що розкривається, з космічним рефлектором нового покоління, який не має аналогів у світі.

Найближчими днями екіпаж орбітальної станції в складі командира Афанасьєва та бортінженерів Авдєєва й Еноре почне підготовку до встановлення рефлектора на орбітальній станції. Цей космічний експеримент виконується в рамках спільної космічної програми «Рефлектор» російської ракетно-космічної корпорації «Енергія» ім. С. Корольова та російсько-грузинської компанії. У створенні рефлектора також брали участь грузинський інститут космічних споруд і Тбіліське державне авіаційне об'єднання. Грузинськими фахівцями спільно з російськими колегами вже ведуться підготовчі роботи в Центрі управління польотами в Росії і стендовому комплексі космічних конструкцій у Грузії, де орбітальний експеримент продублюють в умовах імітації відкритого космосу.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Дихайте глибше, це кінець світу!

Чому українців, які пишаються своєю європейською приналежністю, водночас так сильно приваблює магія Сходу? Китайська народна медицина, секрети тібетських монахів, лікувальна гімнастика й дихальні вправи за методами китайських учителів — інтерес до цих незвичних і тому таємничих речей не вщухає. У нашій країні один за одним відкриваються «китайські клуби» — майже як у самій КНР, де нараховується понад 200 тисяч таких товариств.

Але, на жаль, далеко не всі вчення, що прийшли з Китаю, настільки безневинні для психічного й фізичного здоров'я українців. Одне з найбільш небезпечних — заборонена в КНР секта «Фалуньгун», заснована «новим месією» Лі Хунчжі.

За словами родоначальника секти, зараз настає фатальна для нашої планети година, гряде загибель людства, і цієї трагедії не можна уникнути ані з допомогою сучасних методів науки і техніки, ані з допомогою державної влади всіх країн світу. Врятувати нас може лише він і його секта «Фалуньгун», створена 1992 року. Учасники секти не мають визнавати жодних інших переконань, а ночами безперервно займатися медитаціями за системою «Фалуньгун», чому сприяють спеціальні дихальні вправи.

За словами «найвищого будди» (як сам себе називає Лі Хунчжі), його дихальні вправи здатні позбавити людей хвороб, тому лікарі їм не знадобляться. Як наслідок, багато хто з послідовників секти стали інвалідами чи навіть загинули, заперечуючи традиційну медицину.

Після виконання вправ за системою «Фалуньгун» багато хто відмовлявся від їжі, у них стали помічати нез'вязну мову, люди вчиняли непередбачувані вчинки. Дехто покінчив життя самогубством, стрибаючи у воду чи з даху будинку, деякі самі собі розкраювали живіт чи перерізали горло.

Були навіть випадки вбивства власних рідних. 18-літній випускник середньої школи міста Ченде Лі Тін, який займався медитацією за системою «Фалуньгун», по-звірячому вбив ножем своїх батьків. Під час допиту він сказав, що після вправ йому привидилося, наче його батьки є дияволами, а сам він — буддою, який має цих дияволів знищити.

Лікарі з Пекіна також звертають увагу на те, що в останні кілька років у Китаї зростає чисельність психопатів внаслідок занять медитацією за системою «Фалуньгун».

За матеріалами інформаційного бюлетеня посольства КНР.

Ще не вмерла українська!

Однак ледь «балакає»...

— Мама, купи эту книжку...
— Еще чиво! Она ж по-украински!
(Почуте в місцевій книгарні)

Ви ще не чули? У Франції з великим успіхом пройшли Дні французької преси та книги. А що? Кілька днів поспіль столичні літератори та журналісти, які володіють державною мовою, роз'їжджали провінцією. І не просто подорожували, а переконували мешканців глибинки — у Франції таки ще існує французька мова! А на підтвердження цього демонстрували всім бажаючим привезені з собою книжки та газети, надруковані мовою більшості мешканців країни. Не вірите? І даремно...

Не забуду «речь родную»!

або Хай зажди буде суржик!

Немає сумніву — Дні української преси та книги, які не так давно пройшли у східних та південних областях нашої країни, справа дуже корисна і потрібна. Якщо, звичайно, не зважати на деяку абсурдність постановки питання. Тобто, на практиці виходить, що мова більшості населення немов дозується згаданими днями. А решта понад 360 днів року залишаються «місяцями» іншої мови. А, образно кажучи, ситуація нагадує наступну...

До важкохворого пацієнта навідуються родичі разом з лікарями. Пробують пульс: «Ще живий!» Залишають вітаміни, бажають швидкого одужання і чемно відкланюються.

Згадані аналогії з важкохворим — нітрохи не випадкові. Бо українська мова у російськомовному Донбасі, без перебільшення, перебуває в такому стані, що тільки й залишається щоранку повторювати вслід за державним гімном «Ще не вмерла...». І стукати по дереву. Бо мізерний тираж єдиної у Донецькій області україномовної обласної газети «Донеччина» та мовлення державною мовою на державному радіо та телебаченні є краплиною в морі. В морі інформаційному, де розгулявся «дев'ятий вал» російськомовної преси, радіо та телебачення.

З українською книжкою схожа ситуація. Якщо донедавна її ще можна було відшукати у далеких закутках книжкових крамниць, то тепер взагалі це бібліографічна рідкість. Аби натрапити на таку знахідку, не завадить попередньо озброїтися... добрячою лупою, терпінням і парою запасних черевиків — замість стоптаних під час ходіння від книгарні до книгарні.

А щоб почути державну мову в коридорах державної влади, час подбати про якийсь спеціальний слуховий апарат, чи що... Ні, керівники області не наважуються заперечувати (особливо вголос) важливість розвитку в регіоні української мови. Існує й низка відповідних розпоряджень щодо, приміром, ведення діловодства та службового листування. Однак на практиці, під час безпосереднього спілкування, чиновники від влади дадуть фору артистам розмовного жанру, які використовують суржик. Трапляються й курйози.

Якось в оперному театрі під час святкових урочистостей один з перших керівників області читав зі сцени текст вітальної телеграми Президента України. Звісно, українською мовою.

Читав — це гучно сказано; що називається, «бекав». Одне слово, сім потів зійшло з горопахи. А коли нарешті з полегшенням відірвав очі від папірця, школярик початкових класів, який сидів у першому ряду, гордо похвалився бабусі: «У нашому класі навіть Г. більше слів за хвилину читає!».

Отой Г., мабуть, далеко не відмінник, тому всі, хто почув таке порівняння, запирхали в кулаки.

І що дивно — навіть у таких умовах у російськомовному Донбасі виросло не одне покоління борців проти «українізації», яка, на їх думку, ходить околицями регіону. Причому привид «насильственного» відлучення від російської мови на окремих мешканців краю наганяє чималого жаху. Схоже, ось-ось щоранку вони вивішуватимуть на балконах... Ні, не білі прапори, а, даруйте, спідні. Зате репутація залишиться сухою, бо своє вперте протистояння державній мові вони не втомлюються пояснювати виключно... захистом російської мови.

Але від кого? Від отого пихатого чиновника, який коротенький текст з кільканадцяти слів читає по складах кільканадцять хвилин? Чи, може, від п'яти відсотків донецьких школярів, які навчаються українською мовою?..

На східному мовному «фронті» не без перемін

Найсхідніша наша область — Луганська — цьогорік не потрапила у перелік тих областей, де пройшли згадані Дні української преси та книги. Хоча у плані становлення та розвитку державної мови тут не те що дні, а й місячник не зарадить. Потрібна щоденна, планомірна і дуже виважена робота. Тим паче, що в цілому назвати всю область російськомовною можна тільки з великою натяжкою. Північна її частина — суто сільська, де українською мовою розмовляли й розмовляють без всіляких проблем. А протилежна —промислова частина таки є російськомовною. Та й кордон з Росією в більш як 800 кілометрів дається взнаки.

І все-таки на мовному «фронті» Луганщини не без позитивних змін. Попри те, що ситуація продовжує залишатися неоднозначною. Це підтверджує власними спостереженнями і відомий український письменник Микола Малахута.

— Не секрет, що у минулому столітті Луганщина, мов магнітом, притягувала до себе тих, хто хотів збагатитися українською духовністю. Аби отримати такий заряд, із Києва та Харкова приїздили у глухе село Олексіївку, де в той час учителювали і проводили широку просвітницьку роботу Борис Грінченко та його дружина Марія Загірня. Та це у далекому минулому. Бо в середині XX століття Олександр Довженко писав: «Був у Ворошиловграді інститут імені Шевченка, звичайно, з викладанням російською мовою, в якому не було в бібліотеці жодної книжки Шевченка. Які оригінали! Таких других не було і нема у всій Європі...».

Так, вважайте, було й до недавнього часу. Але з приходом ректора Віталія Курила все пішло на ліпше. Вуз отримав статус університету. Курс взято на глибоке запровадження української мови. Розкрилено діє український центр зі своєю унікальною бібліотекою, крім власне університетської. Тут же й центр луганської обласної організації «Просвіта». А ще у вузі діє досить потужне літоб'єднання. Є в ньому цікаві поети з оригінальним, по-українському образним мисленням: Олекса Півень, Микола Байдюк, Олена Ширяєва... А які блискучі наукові роботи про творчість українських класиків пишуть студенти філологічного факультету! Зокрема, про Григора Тютюнника, Ліну Костенко, Миколу Руденка... Одне слово, в педагогічному університеті імені Шевченка наче розквіт української культури, справжнього просвітительства, високодоствіднього духу...

Микола Малахута є головою правління і головним редактором видавництва «Книжковий світ». Тому добре знає стан справ щодо книговидавництва українською мовою. І не може говорити про це без болю.

— Якщо навіть у Львові книгарні та кіоски забиті російськомовною низькопробною детективщиною і бульварною макулатурою, то можете уявити, що у нас робиться — по сусідству із Росією. З 24 книгарень в обласному центрі залишилося тільки 5. Українських книжок до них майже не надсилають: ані підручників, ані посібників, ані художньої літератури. Зате російська книжка лежить тут горою. Крім того, українська при слабшому поліграфічному оформленні вдвічі-втричі дорожча за російську, надіслану аж з Москви через Ростов, Волгоград, Воронеж, Мінськ, а то й з Красноярська чи Оренбурга.

Схожою є ситуація й з україномовними журналами та газетами — у кіосках їх не знайдеш вдень із свічкою. Цікавий факт — до проголошення незалежності у Луганську виходили три обласні газети: дві українською мовою й одна російською, яка теж чимало текстів друкувала українською мовою. А що маємо нині? В обласному центрі не виходить жодної української газети. А найстаріша, яка до 1929 року друкувалася українською мовою і нею дублювалася пізніше — по війні, нині у своїх вихідних даних крупним шрифтом відрізала: «Издается на русском языке»...

Вкраїнську я вивчив би тільки за те...

Заступник голови Луганської обласної держадміністрації Василь Надрага — керівник і «хлопець хоч куди козак»! У регіоні це вже оцінили. Адже на Великій козацькій раді, що відбулася у Козацькій Слободі Луганська Василя Івановича врочисто прийняли в козаки. А ще йому присвоїли звання осавула — за сприяння становленню козацтва в регіоні.

На своїй посаді Василь Надрага, звісно, переймається не тільки становленням козацтва. Тим більше, що держадміністрація, на його тверде переконання, розвитку української мови теж приділяє багато уваги.

— Так, ми мешкаємо у російськомовному регіоні і цим багато що сказано. У зв'язку з цим пригадую перші спроби зламати стереотипи. У 1992 році під час святкування першої річниці незалежності України ведучий заговорив українською. У залі всі сторопіли!.. А сьогодні те, що голова облдержадміністрації читає доповідь державною мовою, сприймається практично всіма як закономірне явище. Тобто поступово вдалося змінити психологію у тому напрямку, що українська мова є державною. Починали з себе: з керівників області та з додаткових заходів щодо впровадження української мови в органах державної влади. А саме — всі службовці держадміністрації навчалися на курсах української. Хто вчив, хто повторював колись вивчене. І результат не забарився. Ще років два тому ми змушені були тримати перекладача, який вичитував усі документи державною мовою. Відтепер така потреба зникла, бо вся документація, діловодство та листування ведуться українською мовою, і жодних проблем не виникає.

А щодо розвитку української мови у значно ширшому сенсі, то акцент робимо такий — спочатку треба навчити дітей. В обласному центрі працює середня школа № 21, що так і зветься — «Школа національного відродження». Відкрито українські класи і в інших школах.

Чого гріха таїти, як розповів Василь Іванович, деякі батьки спершу були не в захопленні від такої мовної політики. Та потім збагнули, що роблять своїм дітям «ведмежу послугу» і створюють їм додаткові проблеми. Адже, коли прийде час поступати в солідний вуз, без знання української мови таки не обійтися. То навіщо її вивчення відкладати на потім?

— Інша справа, — продовжує Василь Надрага, — що роботу цю треба проводити дуже виважено і делікатно. Не варто забувати того, що територію області колись активно заселяли вихідці, приміром, із Воронезької та інших губерній тодішньої Російської імперії. Тому й існують ще подекуди русофільські настрої. Але найголовніше, що нарешті поступово майже зникла ностальгія по колишньому Союзу. Більша частина населення області сприйняла Україну як державу з її мовою. І сама ідея незалежності вже не сприймається в регіоні так загострено. А значить, ми як влада таки чогось досягли. Причому коректно, толерантно і без зайвої метушні та поспішливості. Саме так плануємо свою роботу і на майбутнє, адже працювати у цьому напрямі нам ще є над чим...

Важко не погодитися із заступником голови облдержадміністрації стосовно досить широкого фронту робіт щодо розвитку державної мови в місцевій пресі, на радіо та телебаченні. І робити й справді це треба дуже виважено, аби зайвий раз не провокувати супроти «українізації». До речі, про останню вже можна складати анекдоти-жахи. Отже, наберіться мужності...

Стоїть посеред Донбасу українізоване чорне-чорне місто. Посеред нього чорна-чорна вулиця. На ній ще чорніший будинок. А у ньому чорні-чорні двері. За ними чорна кімната, де стоїть чорний стіл і такі ж стільці. На них сидять два чорні-чорні українізовані аборигени регіону. Один з них каже: «А, мабуть, даремно ми всі російськомовні газети спалили!..»

Для тих, хто й досі боїться «українізації», варто додати: закривати російські газети ніхто не збирається. Палити — тим більше. Бо у Донбасі й без того вистачає кіптяви та сажі. Та й зрештою — де взяти стільки сірників?..

Павло КУЩ.

Донецьк—Луганськ.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Першого вересня зустрінуться не лише школярі, а й підприємці

З першого по третє вересня в Києві відбудеться міжнародний форум економічного співробітництва «Україна і світ. Партнери 2000 року». Сьогодні, коли державні і приватні підприємства опинились у вирі ще не сформованої ринкової економіки, вкрай важливо надати їм допомогу в пошуку шляхів відтворення і розвитку виробництва, порадити, де і на яких умовах можна отримати фінансові і матеріальні ресурси, як залучити бажаного інвестора. Саме ці питання є основою з'їзду, організаторами якого виступили: Спілка підприємців малих, середніх і приватизованих підприємств України, Конфедерація роботодавців України, Асамблея ділових кіл України, Міністерство зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України та ряд інших установ і організацій. Мета цього зібрання — краще й повніше ознайомити його учасників з економічними можливостями України і її окремих регіонів, посприяти розширенню виробничої кооперації, торгівлі, допомогти встановити нові ділові відносини і співробітництво між підприємствами й обласними адміністраціями. Протягом трьох днів форуму учасники отримають інформацію про польсько-американсько-українську ініціативу щодо співробітництва (ПАУІС), стану, можливості і перспектив економічного і науково-технічного партнерства України з іншими державами, інвестицій, кредитів тощо. Крім того, буде організована експрес-виставка товарів.

Ірина ПИСАРЕВСЬКА.

У номер

✔ Київ

Євген Марчук: «У другому турі бажано б зустрітися з Л. Кучмою»...

За три місяці до президентських виборів команда Л. Кучми розпочала масову атаку проти «найсильнішого свого конкурента — кандидата Євгена Марчука», —заявив Євген Кирилович на прес-конференції. На його думку, нинішній Президент саме тому не приєднався до Угоди про чесні вибори, яку підписали Є. Марчук, О. Мороз, О. Ткаченко. Євген Марчук налаштований на серйозну боротьбу і вважає себе досить небезпечним опонентом.

Якщо переможе, пообіцяв, що наведе порядок. Одразу після виборів протягом місяця створить «сильну владу», звітуватиме перед громадянами за всі свої вчинки. В економіці він бачить єдиний вихід — пошук ринку збуту української продукції, зокрема в Росії, південно-східній Азії, Африці.

Але все це поки що плани. Нині Євген Марчук розраховує на солідну підтримку виборців, зокрема Полтавщини. І на перемогу у другому турі, де, за його прогнозом, зустрінеться з Леонідом Кучмою.

✔ Рівне

А Рух «визначається»...

Голова Народного руху, кандидат у Президенти України Геннадій Удовенко звернувся до голови Рівненської облдержадміністрації Миколи Сороки з проханням посприяти організаціям НРУ у формуванні виборчих комісій. Відомий політик наголошує на легітимності очолюваної ним партії.

Суть проблеми в тому, що на Рівненщині більшість рухівців вважають своїм лідером Юрія Костенка. В області вже створено комітет з відновлення регіональної організації легітимного Руху, повідомляє Г. Удовенко. Виходить, рухівцям не визначитися без втручання виконавчої влади?

✔ Тернопіль

Паливна спрага не вгамовується

Поки у владних кабінетах вирішують, хто винен і що робити, дехто для себе проблему з пальним вирішив шляхом "прихватизації". Так у Підгаєцькому районі Тернопільської області правоохоронці виявили, що тільки в одній селянській спілці посадовці привласнили більше 2 тисяч літрів дизельного пального, 776 літрів бензину та 232 літри мастил. Звичайно, у масштабах країни — це мізер, але для окремого невеличкого господарства це щось.

Крім цього, на Тернопільщині якимось дивом зникають не те що літри чи тонни пального. Тут губляться навіть цілі ешелони з нафтопродуктами. Принаймні, управління податкової міліції не може знайти декілька нафтоешелонів, які переправлялися з Латвії на адресу однієї з російських фірм через територію Тернопільської області. Де і зникли.

До речі, дефіцит та дороговизна горючки вдарила не лише по сільському господарству чи автолюбителям. На Рівненщині від цього страждають шанувальники періодики, які дізнаватимуться про події у державі та світі із запізненням. Адже "Рівнепошта" попередила, що газети, журнали, як загалом і поштові відправлення, в райцентри доставлятимуть по вівторках, четвергах і суботах, а не щодня, як раніше. Втішає одне — це ненадовго.

✔ Фотофакт

Близько 300 торговців ринку «Максим» пікетують будинок міськвиконкому Макіївки (Донецька область), протестуючи проти закриття ринку.

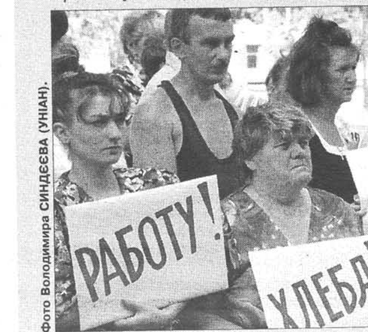

Фото Володимира СИНДЄЄВА (УНІАН).

Пильнуй, щоб не платити за чужу розмову

Нині телефонне піратство дуже поширене в нашій державі

Олена Чернова, повертаючись з роботи, за звичкою забрала свою кореспонденцію з поштової скриньки. Серед газет та рекламних оголошень до рук потрапила квитанція на абонплату за телефон та переговори. Коли погляд зупинився на підсумковій цифрі, Олена мало не зомліла — заплатити потрібно 2340 гривень.

Їй, самотній жінці, переобтяженій роботою, нема коли зателефонувати рідним у село, а тут — розмови з В'єтнамом, Непалом, Китаєм та ще бозна з ким. Оговтавшись, звернулася в районний телефонний сервісний центр, пояснила, що ніяк не причетна до цих дзвінків і платити не збирається. Їй відповіли, що спочатку треба розібратися. Якщо перевірка підтвердить її непричетність до цих розмов — то борг спишуть, інакше — змушені будуть відключити номер і занести до картотеки, що означає: поки не сплатить за рахунком, не зможе користуватися телефоном.

Нині телефонне піратство дуже поширене в нашій державі. Хтось чув про це, а хтось знає із власного гіркого досвіду. Практика доводить, що всі мають справу з наслідками трагедії, але де корінь зла і як запобігти йому, не знає майже ніхто. Щоб допомогти громадянам уникнути лиха, яке спіткало Олену Чернову, ми звернулися по роз'яснення до директора Київського міського «Укртелекому» Віктора Сенникова.

Він каже, що шахраї майже стовідсотково працюють двома методами. Перший і найголовніший розсадник злочинів —у наших під'їздах. Там компактно в щитку розташовано системи охорони, телефонні пари, виходи кабельного телебачення та інше. Коротше кажучи, до 10 різних служб його обслуговують. Саме тут відбувається під'єднання до будь-якого номера, коли нікого немає вдома, і накручуються розмови з далекими країнами.

Найбільше скарг надходить з районів, поблизу яких розташовані продуктові ринки та барахолки. В таких місцях зосереджується велика кількість торговців-іноземців та нелегалів-іммігрантів до Європи. Вони прекрасно знають, як телефонувати за чужий рахунок, і з найближчих під'їздів проводять такі операції. Захистити себе можна єдиним шляхом — обмежити доступ до щитка. Для цього можна поставити додатковий замок на сам щиток, ще краще — спільні двері в коридорчику до кількох квартир. Та найкращий варіант — найняти охорону будинку. 3—4 гривні для сімейного бюджету невеликий збиток, зате це допоможе зекономити в іншому. Звичайно, коли хтось копирсається у вашому щитку, на перший погляд тяжко визначити, чи то спеціаліст, чи злодій. Тому завжди потрібно цікавитися, чи є в «майстра» необхідний документ на цю роботу. Якщо з'явилася підозра, одразу треба дзвонити на телефонну станцію.

Лихо іншого характеру очікує на власників бездротового зв'язку. Останніми роками велику популярність здобули офісні радіотелефони. Зручність, яку вони надають, дедалі відчутніше позначається на гаманці. Дивлячись телевізор чи працюючи на кухні, ви завжди маєте під рукою трубку, яка лише радіосигналом з'єднана із базою. В цей час будь-хто може скористатися послугами вашого телефону і під'єднатися до сигналу. Тому, щоб уникнути халепи, трубку не варто тримати біля себе, а після розмови завжди класти на базу. Недоліки цих телефонів у тому, що вони мають лише шістнадцять каналів для розмов, до цього ж не сертифікованих. Сьогодні не складно в магазині чи на базарі купити лише одну трубку, спокійно пройтися під будинками чи квартирами та знайти той один із шістнадцяти варіантів.

А першопричина проблеми в тому, що наші телефонні станції працюють з 50-х років, для них і розроблялися телефонні апарати тої доби. Бездротовий зв'язок — новий вид комунікації, який значно вищий від наших ретрестанцій, і поєднувати їх неможливо. Тому спеціалісти категорично не рекомендують купувати і встановлювати радіотелефони для обслуговування старими станціями. Та це не означає, що зв'язок в Україні не розвивається. Нині будуються цифрові телефонні станції, які поступово замінюють старі. Перевага їх у тому, що лінії між квартирами і станціями закодовано, тобто вихід на зв'язок можливий тільки за паролем. Зателефонувати можна, тільки набравши код із чотирьох цифр. Для зловмисників це перепона, бо під'єднатися вони можуть, як і раніше, але — коли знатимуть ще й код. На жаль, оновити наш ретрозв'язок тільки в Києві, за найкращих фінансових обставин, можна буде до 2000 року, а це —700 тисяч номерів. Отож поки що користуйтеся порадою Козьми Пруткова — «Пильнуй!».

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ.

Стоїть будинок, обібраний...

У квартирах без попередження відключають світло. Прокидаєшся серед ночі, а з холодильника тече вода — розморозився

«Барахолка улеем гудит. Сколько здесь хорошего всего...», — пригадав слова з пісні, пробираючись рядами Куренівського ринку.

— Скільки коштує лічильник? — запитую продавця.

— Дев'яносто гривень.

— Чого ж так дорого?

— Знайдіть дешевше.

— А як поторгуватися?

— Тягтися за гривнею не буду — можу й скинути.

Беру товар, роздивляюся.

— Так він уже «беушний», — показую на клему, що підгоріла.

— Як? Не може бути.

— Признайтеся, дядьку, зняли десь?

— Драсьте, Мар'я в лаптях, чай пила і пузо холодне... Що ж я дурний, щоб красти, — міліція «замете».

— А звідки ж лічильник у вас?

— Дали продати...

... Майже в усіх квартирах немає лічильників, бідкаються мешканці будинку по вул. Полярній, 8 «д». Зверталися по допомогу в «Київенерго» Мінського району — нас переадресували до ЖЕКу №13. А там розводять руками: немає коштів.

— Мені нараховують місячну платню за 80 кВт-год., —показує абонементну книжку співрозмовниця Ольга. —Ось, подивіться, будь ласка, вже маю майже 200 гривень заборгованості. А я своєму інспектору сказала, що платити за такі кіловати не буду. У мене однокімнатна квартира, і я стільки електроенергії не споживаю. Мені відповіли: мовляв, у вас є холодильник. Так він за місяць «з'їдає» 40 кіловат. Не знаю, може, якийсь трьохкамерний «Норд» і «тягне» стільки, але не мій допотопний «Саратов».

— У нашому щиті, — додає мешканець Олег, — навіть запобіжники злодії вкрали. А тут ще по черзі у квартирах без попередження відключають світло. Прокидаєшся серед ночі, а з холодильника тече вода — розморозився. Де гарантія, що після чергової «економії» не згорить який електроприлад? І це при тому, що в мене заборгованості немає. Певно, так «Київенерго» перекриває за мій рахунок чиїсь борги. Вважаючи, що у чорнобильців, а більшість мешканців будинку переселенці з Полісся, і так пільг багато.

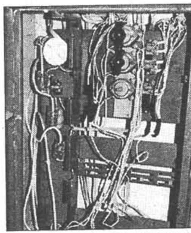
На жаль, поговорити із керівником «Київенерго» Мінського району не вдалося. Без відповідної вказівки з департаменту енергозбуту на розмову з кореспондентом він не погодився. В. о. директора департаменту теж від зустрічі відмовився, пославшись на невідкладні справи. Проте письмова відповідь до редакції надійшла.

Тож, шановні споживачі, інформуємо, що згідно з п.8.6. «Правил користування електричною енергією» в разі тимчасового порушення обліку електроенергії не з вини споживача (вкрадений лічильник знаходився на сходовій площадці) розрахунок за неї здійснюється за середньодобовим споживанням попереднього розрахункового періоду. І так до відновлення обліку електропостачальною організацією та погодженням із споживачем.

Якщо ж ви, приміром, нещодавно купили квартиру і вважаєте, що не «спалюєте» стільки кіловат, як попередник, енергозбутівці у телефонній розмові порадили встановити лічильник. На вибір: у квартирі або ж на щиті з великим замком. Навіть додали, що зроблять перерахунок для тих, у кого є заборгованість.

Як на мене, цілком слушна порада. От де тільки взяти гроші на купівлю цього лічильника? Із зарплати, пенсії нашкребти можна, проте на хліб не залишиться. Сподіватися на державу не доводиться. Вона видала відповідну постанову, що відповідальність за електролічильники, пломби несе або ж власник будинку (якщо електрощит на сходовій площадці), або ж власник квартири — і вмила руки.

І тут можна тільки поспівчувати керівникові ЖЕКу №13. Його так допікають запитаннями про встановлення лічильників або ж ремонт

будинків, що він гарячково кладе телефонну трубку під час розмови: мовляв, велика черга на прийом.

Справді, черга в житлову контору завжди є. Люди йдуть — хто за чим. Були й «ходоки» з Полярної, 8 «д». Мешканець 146 квартири неодноразово звертався, щоб полагодили дах. Ремонтники приходили двічі —безрезультатно. Як затікала стеля — так і затікає.

Та й ліфти щось барахлять — частенько зупиняються. Одне слово, роботи в будинку — непочатий край.

Оскільки будинок перебуває в комунальній власності міста, мешканці сподіваються, що Київська держадміністрація допоможе. Адже відкрили нещодавно на Мінському масиві бювет питної води, відремонтували вулицю Автозаводську, то можливо, розв'яжуть і їх проблеми?

Віталій КРАСНЮК.

Культурні цінності — в державну скарбницю

Новоспечені ділки від українського бізнесу, тримаючи ніс за вітром, останнім часом переорієнтувались на економічну контрабанду, при якій домінують елементи митного шахрайства — фіктивні фірми, рахунки-фактури, контракти тощо. Та не відмовилися вони і від традиційного шляху набивання кишень — контрабанди класичної з елементами приховування та недекларування товарів. А оскільки держава економічно підупала і на горілці, цигарках та золоті великого навару не зробиш, вивозять культурні цінності — ікони, картини, скульптури, хрести, нагороди, власниками яких, без сумніву, ніколи не були конкретні особи. Вся ця краса, втілена в металі, дереві, зображена на полотнах, належить народові, є його безцінним скарбом.

Саме з огляду на це на підставі рішення Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей при Кабінеті Міністрів України та рішення Державної митної служби України Білоцерківському краєзнавчому музеєві, музею «Києво-Могилянська академія» при НаУКМА, Мукачівському історичному музеєві, Всеукраїнському фондові відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини ім. Олеся Гончара та Закарпатській обласній науковій універсальній бібліотеці Карпатська регіональна митниця передала понад півсотні одиниць культурних цінностей.

Найкраща та найцінніша з них — індійська скульптура «Харихара» з жовтого металу, розмальована золотом та рослинними фарбами, — віднині зберігатиметься у фондах Київського музею західного та східного мистецтва.

Віра ТУРЯНИЦЯ,
прес-секретар Карпатської регіональної митниці.

Вирощувати мак може тільки божевільний

Проблема

Уже не перший рік бунтує проти «антимакового» законодавства жителька села Бубнівки Гайсинського району на Вінниччині Ірина Іванова: вона, не зважаючи на всі заборони, сіє на своєму городі мак, причому не приховуючи цього. На день збирання запрошує свідків, після обмолоту головок усі стебла спалює.

Однак закон є закон, а він узагалі забороняє сіяти мак — при свідках чи без них, на традиційні пироги чи для інших яких цілей. Ось так уперта селянка, яка не погоджується із цим законом, добровільно підвела себе під статтю. Її було оштрафовано, умовно позбавлено волі. Однак — не кається. «Пироги з маком на моєму столі все одно будуть, а з наркоманією треба боротися іншими методами, — каже вона. — Якщо з хліба чи цукру гонять самогон, нікому й на думку не спадає заборонити вирощувати зернові чи цукрові буряки».

І ось нова ухвала суду: Ірину Іванову визнано недієздатною. Тепер вона може сіяти мак, пекти пироги, але на виступи про скасування закону ніхто не реагуватиме — що візьмеш з ненормальної? Для неї розпочався новий етап боротьби за свої переконання.

— Одним розчерком пера мене позбавлено громадянських прав, принижено як людину, фактично викреслено із списку нормальних людей, — каже жінка.

Вона збирає документи, ходить по адвокатах, щоб домогтися незалежної, за її словами, експертизи стану свого здоров'я.

Д. У.

За листом читача

Куди поділась компетенція?

Суд не повинен помилятися.
А якщо вже помилився, то — назавжди

Такий невтішний висновок щодо суду першої інстанції напрошується після ознайомлення з багатьма вироками і рішеннями. В числі останніх — рішення Комсомольського міського суду від 22.04.94 р. Третя влада тоді розглядала позов Валентина Переверзєва до Полтавського державного гірничо-збагачувального комбінату (ПДГЗК) про стягнення зарплати.

— З першого березня 1990 року я був переведений з посади слюсаря з ремонту обладнання на посаду слюсаря з такелажу і вантажозахоплювальних пристосувань, — розповідає Переверзєв у редакції. — І лише через два з лишком роки дізнався, що платили мені не 92 копійки за годину, а 83.

Відповідач у суді доводив, що вантажозахоплювальні пристосування не входять до технологічної оснастки, а тому оплачувалися за категорією «інші роботи», тобто по 83 копійки за годину.

Суд у своєму рішенні посилається на роз'яснення колишнього Міністерства праці, яке підтверджувало позицію ПДГЗК. А коли так — «у позові відмовити».

Куди і скільки б робітник не писав, відповіді, як ви, читачі, здогадалися були схожі і смішні.

Смішні, бо Переверзєв у своїх скаргах посилався і посилається на нові обставини справи, що відкрилися, а з Полтави і Києва все йшли і йдуть відписки на кшталт: ваші посилання на... не підтверджуються.

Зокрема, досі ніхто не бере до уваги офіційні листи Мінпромполітики, Держнаглядохоронпраці, Мінмашпрому України, які підтверджують правоту Валентина Миколайовича.

— Ігнорують прокуратура і суди й лист того-таки Міністерства праці, у якому фактично спростовуються «роз'яснення» 1994 року, — говорить позивач з досвідом. — У Мінпраці погодилися з тим, що питання про віднесення вантажозахоплювальних пристосувань до технологічної оснастки «не належать до компетенції Мінпраці». І порадили звернутися до Мінмашпрому, Мінпромполітики, які свої компетентні висновки зробили... ще 1994 року.

— Виходить, — веде далі Валентин, — Комсомольський міськсуд своє рішення виніс на основі необґрунтованого і неправдивого роз'яснення Мінпраці, а я п'ять років не можу добитися справедливості.

Суд не повинен помилятися. А якщо вже помилився, то...

То помилку може виправити Верховний Суд, для якого торжество Закону — над усе...

Іван ІЛЛЯШ.

Оголошення

Арбітражний суд Луганської області (348000, м. Луганськ, площа Героїв ВВВ, 3а) порушив справи про банкрутство:

Виробничо-комерційної фірми «ВЕСТА ЛТД» (349340, м. Краснодон, Луганської області вул. Шевченко, 2/9; р/р 26000200584001 в Краснодонському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 304074, код ЄДРПОУ 20170510) справа № 10/47б.

Виробничо-комерційної фірми «АТЛАНТ» (349340, м. Краснодон, Луганської області вул. Артема, 9/237; р/р 26001200011001 в Краснодонському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 304074, код ЄДРПОУ 21802076) справа № 11/79б.

Малого приватного підприємства «РЕМ» (349340, с. Новосвітлівка, Краснодонського району, Луганської області, вул. Дорожна, 50/17; р/р 26007200413001 в Краснодонському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 304074, код ЄДРПОУ 21805564) справа № 11/110б.

Краснодонського комерціалізованого підприємства їдальня № 18 (349340, м. Краснодон, проспект Молодої Гвардії, 3а; р/р 02600630120346 в Краснодонському відділенні АК ПІБ, МФО 304234, код ЄДРПОУ 21802241) справа № 12/100б.

Товариства з обмеженою відповідальністю магазин № 104 «ГАСТРОНОМ» (349340, м. Краснодон, Луганської області кв. Баракова, 4; р/р 02600330120213 в Краснодонському відділенні АК ПІБ, МФО 304234, код ЄДРПОУ 19084206) справа № 12/102б.

Заяви кредиторів і санторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

До уваги акціонерів
ВАТ «Інгулецький гірничо-збагачувальний комбінат»

Перші загальні збори акціонерів, які планувалося провести 9 вересня 1999 р., переносяться на 20 жовтня 1999 р. з тим самим порядком денним, часом і місцем проведення.

Тел. для довідок (0564) 22-72-60.

Правління ВАТ.

Арбитражным судом Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) рассматривается дело № 2-11/4493 о признании банкротом многопрофильного частного предприятия «Интерьер». Юридический адрес: Автономная Республика Крым, г. Джанкой, улица Восточная, 8, кв. 17. Счет 26005000988 в филиале АВУББ «Грант» «Джанкой-Грант».

Претензии возможных кредиторов и заявления санаторов пртинимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

Арбітражний суд Черкаської області (257016, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) порушив справу 08/1304 про банкрутство ЗАТ «Меркурій» (257029, м. Черкаси, вул. Сумгаїтська, 39, р/р 4301785081 в відділені ПІБ м. Черкаси, МФО 354091, код 14192354).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Тернопільської області (282001, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14А) порушив справи про банкрутство таких підприємств:

— приватного підприємства «Аскольд», справа № 10/Б-94, Гусятинський район, м. Хоростків, вул. Кн. Володимира, 2, р/р 26004201598001 в Гусятинському відділенні банку «Україна», МФО 338192, КОД 21134466;

— підприємства «Спектр», справа № 10/Б-96, Гусятинський район, м. Хоростків, вул. Щорса, 50, р/р 26002201675001 в Гусятинському відділені банку «Україна», МФО 338192, КОД 21145292.

Арбітражний суд Києва (252030, Київ-30, вул. Богдана Хмельницького, 44В) за позовом ВАТ «Херсонський міськмолокозавод» порушив справу №16/308 б про банкрутство підприємства з іноземними інвестиціями «Компанія Вест-Вей Технолоджис Україна» код 22960580, юридична адреса: 253070, Київ, вул. Волоська, 2/19, кв. 14; п/р 26008207243001 в ГОУ банку «Україна», Київ, МФО 300603.

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області (257036, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) порушив справу № 08/2219 від 04.03.99 про банкрутство СП «Черкаський консервно-пивоварений завод» (юридична адреса: 257018, м. Черкаси, вул. Громова, 146; р/р 26009301785031 в Головному відділенні Промінвестбанку м. Черкаси, МФО 354091, код 01734649). Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Одеської області (270032, м. Одеса, пр-т Т. Шевченка, 4) порушив справу № 2/434 б про визнання банкрутом агрофірми «Прикордонник» (272300, Лиман, Татарбунарського р-ну, Одеської обл.).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня публікації.

Арбітражний суд Сумської області (244000, м. Суми, вул. Рибалка, 2) порушив справу № 634-8/62 про визнання банкрутом КСП «Хмелівське» (245900, Хмелів, Роменського р-ну, Сумської обл.).

Претензії кредиторів приймають протягом місяця з дня публікації.

Арбитражный суд Донецкой области (340105 г. Донецк, бул. Пушкина, 34) возбудил дело № 18/212 б о банкротстве Частного малого предприятия «Зевс Фэмели» (340086 г. Донецк, ул. Федора Зайцева, 46-А). Банковские реквизиты должника: расчетный счет № 2600218989001 в ДРУ КБ «Приватбанк», МФО 335496, код ОКПО 13534619.

Претензии кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца после опубликования объявления.

Арбітражний суд Вінницької області (287100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 198/10-337 про банкрутство Крижопільської РСС (288400, м. Крижопіль, Вінницька обл., р/рахунок 2600130303 у відділенні Ощадбанку 2924 м. Крижопіль МФО 362094 код 01740779).

Кредиторам звертатись протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Черкаської області (257026, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) порушив справу № 08/1305 про банкрутство Бабанського госпрозрахункового кооперативного підприємства (смт. Бабанка, Черкаська обл. р/рахунок 2600300566001 в АПБ м. Умань МФО 354251 код 05759942).

Кредиторам звертатись протягом місяця до арбітражного суду.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушив справу № 10/1-Б від 20.07.99 р. про банкрутство ВАТ "Генічеський сироварний комбінат" (326610, Херсонська область, м. Генічеськ, Фрунзенське шосе, 2, р/р 467073, код 05496112, МФО 352059 АПБ «Україна» в м. Генічеську).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбитражным судом АР Крым (333000, г. Симферополь, ул. Карла Маркса, 18) рассматривается дело № 2-6/4282-99 о признании банкротом коллективного производственно-коммерческого малого предприятия «Бонти». Юридический адрес: АР Крым, 334010, г. Джанкой, ул. Проезжая, д. 72, р/счет 260096004834 в Джанкойском филиале АКБ «Интерконтбанк».

Претензии возможных кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования этого объявления.

Арбітражний суд м. Києва порушив справу про банкрутство закритого акціонерного товариства «КІВІК» (м. Київ-89, вул. Путивльська, 2, р/р 26006301230927 у Жовтневому відділенні ПІБ м. Києва, МФО 322067, код 23729063, справа № 4/296-б від 17.06.99 р.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

✔ Полтава

Стипендіати депутата

Сесія Комсомольської міськради затвердила список спеціальностей, які необхідні місту: економісти, правознавці, логопеди, інженери, менеджери, сімейні лікарі. І оголосила конкурс серед випускників — медалістів шкіл, місцевого технікуму та училищ — на одержання ними фінансової допомоги для оплати навчання у вузах. Від стипендіатів вимагається повернутися до рідного міста після закінчення навчання. Працевлаштування молодих фахівців бере на себе міськрада. Таке нововведення, яке вже другий рік прижилося в Комсомольську, ініційовано народним депутатом України по цьому округу Костянтином Жеваго, котрий, до речі, є заступником голови спостережної ради ВАТ "Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат".

✔ Донецьк

Неблагородний вчинок щодо благородного металу

Близько шести кілограмів платини вкрадено на Костянтинівському заводі скловиробів. Уночі невідомі зловмисники напали на сторожа, зв'язали його й забрали ключі від приміщення, де зберігалися відходи і списані деталі, що містять благородний метал. Упевненість, з якою діяли крадії, наштовхує на думку про причетність до злочину когось із працівників заводу. Підприємство зазнало збитків на 210 тисяч гривень. Розпочато слідство.

✔ Луцьк

Скарби княжого Володимира

Глечик із срібними монетами XII століття, залишки старовинного китайського і візантійського посуду, господарське начиння давньоруських поселенців виявлено у древньому Володимирі-Волинському. Знайшли скарби науковці Львівського історичного музею, які ведуть археологічні розкопки в колишньому урочищі «Апостольне». Тут, як свідчать історичні документи, мешкала місцева знать. Унікальні знахідки є чудовим подарунком місту, яке у вересні нинішнього року відзначатиме 800-річчя Галицько-Волинського князівства. Скарби поповнять експозицію місцевого історичного музею.

✔ Запоріжжя

Ім'я Олеся Гончара — безіменній площі

Назвати іменем автора «Собору» досить мальовничу, але досі безіменну площу в центрі Запоріжжя запропонували міському голові Олександру Головку 35 шанованих у краї людей. А народилася ідея під час вечора пам'яті видатному українському письменнику Олесю Гончару на острові Хортиця.

✔ Фотофакт

Вже не один рік крутиться гончарний круг у майстерні Віктора Андрощука — народного умільця з селища Березного, що на Рівненщині. Захоплення майстра — чорна глина.

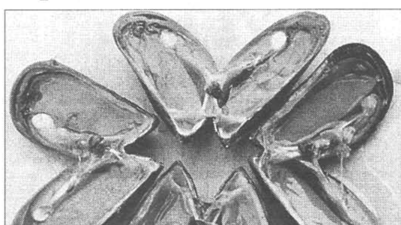

Фото Олександри ЮРКОВОЇ.

Турботи рибальських лоцманів

Наука — виробництву

Так у Керчі — правічній столиці рибалок, називають співробітників Південного науково-дослідного інституту морського рибного господарства й океанографії, який єдиний в Україні проводить багатопланові наукові й консультативно-експертні дослідження в галузі морського рибного господарства і промислової океанографії.

Спектр основних напрямів роботи тут такий широкий, що й перелічити одразу важко. Тож з директором інституту, кандидатом біологічних наук, членом-кореспондентом Академії наук технологічної академії України Євгеном Губановим розмовляємо про лише один аспект наукових пошуків колективу морезнавців — розробку і вдосконалення методів підвищення промислової продуктивності вод шляхом розвитку марикультури, зокрема мідій.

Чому саме про них? Бо вони — основа для виробництва унікального лікувального препарату, винайденого в інституті. Мова про біполан — незамінний рятівник для постраждалих від Чорнобильської катастрофи. Препарат одержали 1996 року внаслідок дослідів з використання молюсків, які почали ще 1992 року. Унікальний за своєю ефективністю, сьогодні він практично не має аналогів, особливо незамінний у лікуванні діток, які живуть в регіонах, вражених Чорнобильською бідою. Однак зареєструвати його як медичний препарат надто дорого коштує Міністерству охорони здоров'я. Для вчених-безсрібників це просто нереально. Проте вони й далі вдосконалюють біполан на, як кажуть, голому ентузіазмі. Тим часом дивопрепарат вже пройшов численні контрольні дослідження у провідних клініках Києва і Харкова і за результатами перевершив усі вже наявні антиоксиданти. З його допомогою лише в Криму оздоровлено майже 500 дітей, які страждають на захворювання ендокринної системи.

Фахівці стверджують, що біполан може допомогти дітям забути про хвороби, чоловікам — відчути силу, жінкам — народжувати здорових малюків.

— Та обсяги, які ми виготовляємо, — каже Євген Павлович, — не можуть задовольнити потреби навіть тих, хто нас найдужче просить — дитячого санаторію «Чайка». А в принципі ми маємо на цьому винаході заробляти гроші, що неодмінно збираємося робити. Віддаємо тепер флакон, який коштує 49 гривень, за так дітям, батьки яких не можуть за нього заплатити. Сім років драматичний долі вкрай потрібного Україні препарату, три — розв'язують проблеми його масового випуску. Єдину підтримку мають визнані у світі фахівці, які вдома втомилися від відчуття власного безсилля, від людей, що збагнули лікувальну силу біполану. Та ще Держкомрибгосп допомагає, хоча медицина й не його профіль.

На одинадцятій міжнародній виставці-ярмарку «Агро-99», в якій взяли участь 340 українських і 20 закордонних фірм, ПівденНДІРО нагороджений дипломом першого ступеня, представив експозицію, що відтворює основні напрями дослідницьких робіт і отримані результати з рекомендаціями про їх впровадження в народне господарство. Всі численні експонати не мають аналогів в Україні.

Особливо зацікавився дослідженнями кримського інституту перший секретар з питань науки і техніки Посольства КНР в Україні професор Лі Чанхуа. Невже наш біполан з Китаю викуповуватимемо?

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Співробітництво

Інвесторам — зелене світло

Голова Закарпатської обласної держадміністрації Віктор Балога підписав три інвестиційні договори в рамках Закону України «Про спеціальний режим інвестиційної діяльності в Закарпатській області». Ними передбачено будівництво модульної золотодобувної фабрики на Мужіївському родовищі; створення підприємства з заготівлі й переробки фруктів, виготовлення сокових концентратів на Берегівщині, а також створення в Чопі сучасного підприємства «Фабрика жіночого одягу «Ле-Го-Україна». До слова, співзасновником останніх двох підприємств є ЗАТ «Ужгородська швейна фабрика», яке очолює Мирослава Каламуняк. Загальна сума інвестицій у них — 4,2 мільйона німецьких марок. Окрім усього, тут передбачається створити понад 700 нових робочих місць. 100 осіб матимуть роботу на золотодобувній фабриці.

Розглянуто і проекти зі створення ТОВ «МЕФ» з виробництва консервів, безалкогольних напоїв та розливу шаянських мінеральних вод у Хусті, а також ТОВ «С10-К» із заготівлі, переробки деревини й випуску пиломатеріалів та меблевих заготовок у Великому Березному. Перший проект — це 300 тисяч доларів інвестицій, другий — 450. Хустській та Великоберезнянській районним держадміністраціям рекомендовано укласти відповідні угоди із суб'єктами підприємницької діяльності.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Мотоспорт

Несподіванок на чемпіонаті не сталося

Два дні жителі Чернівців мали нагоду спостерігати за поєдинками між кращими мотоциклістами-колясочниками планети. Змагалися учасники світової першості на трасі місцевого, віднедавна вже міжнародного, центру «Суперкрос». Торік ця спортивна споруда одержала ліцензію на проведення змагань такого високого рангу від Міжнародної федерації мотоспорту. До речі, в Україні це перша поки що траса, удостоєна такої атестації. На ній уже відбулося три етапи чемпіонату світу та один — чемпіонату Європи.

Готуючись до цих змагань, спортивний центр «Суперкрос» помітно оновився. Першим ділом тут удосконалили саму трасу, а заодно й збільшили кількість глядацьких місць. Подбали господарі і про умови для плідної праці журналістів.

У Чернівцях зібралося понад 70 екіпажів, що входять до еліти цього популярного виду спорту. Але основна боротьба розгорнулася між гонщиками, якими очолюють таблицю світової першості, — представниками Литви, Голландії та Швеції.

У першому заїзді переміг голландський екіпаж у складі братів Даніеля та Марселя Вілемсенів. Другими були литовці Сергіс Крістерс та Артіс Расманіс, третіми стали шведи Генрік Содерквіст та Тобіас Сільван. У такій послідовності ці ж спортсмени вийшли на п'єдестал пошани і за підсумками другого заїзду.

Перемога голландського екіпажу вивела його в лідери світової першості. Литовці, що впродовж восьми етапів посідали верхню сходинку таблиці, опустилися на друге місце.

Знову невдало виступили українські мотоциклісти-колясочники. Треба чесно визнати: вони поки що поступаються класом кращим гонщикам планети.

Керівники Міжнародної федерації мотоспорту дали високу оцінку організаторам змагань за підготовку траси до поєдинків світового рангу.

Наступного тижня чернівчан чекає не менш цікаве видовище — черговий етап чемпіонату Європи серед гонщиків у класі мотоциклів 125 кубічних сантиметрів.

Василь БАБУХ.

Новинка

У вас є глобус... Європи?

Нова продукція Вінницького НВО «Пошук» — глобус України, розроблений спільно з місцевою картографічною фабрикою, — хоча й викликає посмішку у декого із споживачів, все ж має неабиякий попит. Найбільше бажаючих придбати українську «земну кулю» як сувенір — напередодні наших національних свят. Торік, наприклад, до Дня Незалежності Київ замовив понад тисячу сувенірів. Нині підприємство приймає замовлення мало не з усіх областей країни.

Свій глобус хоче мати й Крим. З цією метою на підприємстві побували представники автономії. Свою кулю замовили й сусіди-молдовани.

Нещодавно з конвеєра зійшов пробний зразок ще одного сувенірного виробу — «Європа на кулі» із позначенням не лише кордонів усіх європейських країн, а й їхньої атрибутики — герба та прапора. Усі «земні кулі» об'єднує їх вартість — 17 гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Редактор номера Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311143.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України